

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

viszsa nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szell és Bärnreiter.

Pécs, 1901. január 22.

Polonyi Géza szombaton interpellációt intézett Szell Kálmánhoz az ismeretes Bärnreiter-féle formula tárgyában, a melylyel az céloztatik, hogy az osztrák Reichsrath a 14-ik §. segítségével életbeléptetett kiegyezés fölötti határozat hozatalt felfüggesztve, a kormányt utasítsa új kiegyezési tárgyalások megindítására.

Szell Kálmán erre nyomban válaszolva, kijelentette, hogy Bärnreiter indítványának nem tulajdonít fontosságot, mert azt sem az osztrák kormány, sem a Reichsrath eddig nem tette magáévá s hiszi, hogy nem is fogják tenni. Persze a Reichsrath eddig nem tette magáévá, mert hisz az új birodalmi gyűlés még meg sem alakult; de hogy mire alapítja azt a vélekedését, hogy ezután sem fog mellette állást foglalni, azt nem magyarázta meg Szell Kálmán. Mert annyi tény, hogy már a mult Reichsrathban, mikor az egyáltalán komolyan foglalkozni kezdett a dologgal, az összes pártok elég világosan jelentették ki, hogy az eléjük terjesztett kiegyezési javaslatokkal nincsenek megelégedve s azokat Ausztria javára módosítandóknak tartják. Ebben a tekintetben biztosra vehető, hogy az új Reichsrath sem fog más álláspontra helyezkedni s így éppenséggel nem vehető biztosra, hogy az új Reichsrath nem fogja elfogadni Bärnreiter indítványát, ha egyáltalán szóhoz juthat. Szell Kálmán kijelentésében tehát benne foglaltatik az a meggyőződés, hogy a Reichsrath ezentul sem fog munkaképes lenni, mert másképp nem reménykedhetnék, hogy Bärnreiter indítványa nem is lesz aktualis.

Erre vall Szell Kálmán válaszában az a további része, a mely a mostani állapotot feltétlenül hatályban maradónak állítja 1907-ig, hacsak az 1901-ben megindítandó vámszövetségi tárgyalások sikerre nem vezetnének s ennek alapján úgy a magyar országgyűlés, mint az osztrák Reichsrath az új vámszövetséget törvénybe nem iktatja, a mely esetben az 1907-ig stipulált tényleges állapot megszűnének és helyébe lépne a törvényesen elfogadott új szövetség.

Pedig hát van ám ezen kívül még egy lehetőség, amely halomra döntheti az

1907-ig stipulált egész tényleges állapotot; ez pedig az, ha a Reichsrath a viszonyosságot megállapító császári rendeleteket visszautasítja, a mely esetben ezek hatályukat vesztenek s így a magyar törvény értelmében, mely az egyoldalú rendelkezést csak addig mondja hatályban fonttarthatónak, ameddig a viszonyosságot Ausztria törvényesen biztosítani képes, nekünk rögtön át kellene térnünk a külön vámterület berendezésére.

Szell Kálmán és a kormánypárt szempontjából tehát, a kik görcsösen ragaszkodnak a vámközösség fentartásához, legelőnyösebb lenne, ha az osztrák birodalmi gyűlés működését továbbra is megbénítanák a nemzetiségi veszekedések, mert akkor vigan lehetne fentartani továbbra is a gazdasági közösséget császári hatalom szóval, míg az alkotmányos népképviselőlet akcióképessége esetén nagyon közelfekvő a feltevés, hogy az a császári rendeleteket dezavualja s a kiegyezést visszaveti.

Ebből is látható mennyire ellenkezik a Deák Ferenc törvényének szellemével az az egyoldalú rendelkezés, a melynek Ausztriában csak császári rendeletekkel lehetett érvényt szerezni s a mely csak addig maradhat érvényben, míg az alkotmányos népképviselőlet szóhoz nem jut. A hatvanhetes törvény a gazdasági közösséget csak a két állam alkotmányos képviselőletének hozzájárulásával rendeli létesíthetőnek és fentartatónak; tényleg pedig úgy áll a dolog, hogy a mostani közösség csak addig tartható fenn, a meddig arra az osztrák állam alkotmányos képviselőlete ingerenciát nem gyakorolhat.

De hát éppenséggel nem vehető biztosra, hogy a veszekedő pártok az új Reichsrathban nem változtatnak-e taktikát s azt a célt, a mit eddig sippal, dobbal, paddöngetéssel szolgáltak, nem fogják-e érdemi tárgyalással megvalósítani. A jobboldal szétrobbant, a kormánynak a Reichsrathban nincsen többsége; nagyon könnyen elérhetik tehát a kormánybuktatást érdemi tárgyalással és az előterjesztett javaslatok visszavetésével.

És mi történik akkor? Szell Kálmán és pártja akkor kapva kapnának a Bärnreiter indítványán, a mely új tárgyalásokra utasítja a kormányt, legalább a 14. § os rendeletek sorsát hagyná függőben s így

a tényleges állapot fentartását nem tenné rögtönösen lehetetlenné. Ebben az esetben Szell Kálmán bizonyára nem reménylené, hanem tartana tőle, hogy a Reichsrath nem fogadja el Bärnreiter indítványát; mert ha ezt nem tenné, akkor ítéletével rögtön kivégezné a 14. §-os rendeleteket.

Nagy megnyugvásunkra szolgál tehát Szell Kálmánnak az a kijelentése, hogy a magyar kormány semmi esetre sem fog belemenni az új tárgyalások megindításába és a mostani kiegyezésnél ránk nézve rosszabbat nem fog a törvényhozás elé hozni. Ebben a kijelentésben benne foglaltatik az ígéret gazdasági függetlenségünk megvalósítására, mert az kétségtelen, hogy az osztrákok meg csak olyan kiegyezést hajlandók elfogadni, a mely rájuk nézve kedvezőbb a mostaninál. A magyar és az osztrák álláspont között tehát olyan áthidalhatlan ellentét áll fenn, a mely a megegyezést lehetetlenné teszi.

Ennek az ellentétnek előbb-utóbb meg kell utköznie, mert hisz a mi törvényünk is elrendeli, hogy a vámszövetségi tárgyalás 1901-ben megindítandó. A magyar és osztrák kormányok mostani álláspontja szerint pedig ez a tárgyalás sikerre nem vezethet s akkor elő fog állni a törvényes kényszerűség a külön vámterület felállítására.

Persze ez csak a magyar kormány mostani álláspontja szerint következhetik be; csak hogy ez nagyon ingatag biztosíték. Sajnosan ismerjük az összbirodalmi ábránd bécsi hiveinek szívósságát, a kik mindent el fognak követni arra, hogy Magyarország függetlenítését a gazdasági téren is megakadályozzák s ha ez nem sikerül a mostani magyar kormánnyal, meg fogják próbálni egy másikkal. Ilyent nem is kell majd sokáig keresniök; hiszen ezt lesi a skartba tett nagy államférfiu, a tettekkel tényező s az ő uralma után vágyakozó mamelukhad ott a mindenkori kormányelők háta mögött.

Zsinkó-émlék.

Pécs, 1901. január 22.

Ma négy éve, hogy a felejthetetlen Zsinkó István kanonok örök álmra hunyta le szemeit. Az egész város részvéte kísérte nyugvó helyére s mindenki érezte a »jó Pista bácsi« hiányát.

Értesítés!

◊◊◊ A TÖBBI RAKTARON LEVO ÁRUKON KIVUL ◊◊◊
A TAVASZI ÉS NYÁRI RUHAKELMÉK, CRETONOK, BATISTOK,
BÁLI KELMÉK ÉS TAVASZI FELÖLTÖK IS
VÉGELADÁS utján kerülnek eladásra.

KIS ZSIGMOND PÉCS, Széchenyi-tér, Takarékpénztári új palota.

Első sorban a szegények siratták el a fájdalom könyeivel, mert a szegények apostola volt ő valóban. Ő mindenkin segített, aki hozzá fordult. Pénze magára kevés volt. Mindenét a szegényeknek, a szűkölködőknek adta.

A szegénysorsu tanulóifjúságnak szerető atya volt. Hányan lettek az ő kegyéből tanult, művelt, jómódu emberek. Háza valóságos táplálótétele volt a tanulóifjúságnak s a kit már helyszűke miatt nem fogadhatott asztalához, azokat pénzzel segítette.

Mindenki iránt szíves, jóakaratu volt. Mindenkit egyformán szeretett s mindenki egyformán szerette. Isten szíve szerinti pap volt s mint ilyen hazájának s első sorban városának jótékony nemtője.

Midőn eltemették, mindenki, az egész város érezte lelke mélyén, hogy ő nagyobb volt mindnyájunknál, hogy nevét és emlékét szilárd ércebe kell vésní.

E közérzelmét fejezte ki *Bitter Illés*, főgimnáziumi tanár 1900. jan. 23-án lapunk hasábjain megjelent tárcája, melynek nyomán *Bánffay Simon* egy értekezletet hívott össze, melyen kimondták, hogy *Zsinkó István* emlékét megörökítik s e célból gyűjtést rendeznek.

S a gyűjtés megindult.

Közbejött *Zsolnay* halála s ekkor ez a bizottság mindaddig, míg a *Zsolnay* szoborügy kellőleg rendben nem volt, felfüggesztette munkáját s csak azután folytatta.

A gyűjtés eredményéről ime most adjuk a kimutatást, de megjegyezzük, hogy tizenöt gyűjtőívet még nem küldöttek be s így az eredmény még nem végleges. Eddig begyűlt 3081 kor.

Az egyes gyűjtőíveken a következők adakoztak:

Bánffay Simon gyűjtőívén: *Bánffay Simon* 40 kor., *Kövágó-Szöllős* község 20, *Farkas György* 2, *Keztyüs György* 1, *Kovács Ferenc* 2, *Konkoly Antal* 1, *Kelenfy Ferenc* 1, *Ninssen József* 1, *Körösztyös András* 1 kor., *Fabián József* 80 fill., *Szijártó József* 40, *Kovács János* 1 kor., *Balogh András* 1, *Kelenfy Márton* 1, *Gazdy Mátyas* 20 fill., *Barics Ádám* 40, *Egédy József* 20 fill., *Kelenfy Péter* 20 fill., *Kelenfy Ilona* 20 fill., *Bence József* 20 fill., *Tóth György* 40, *Konkoly Teréz* 60, *Kelenfy János* 20, *Görbe György* 30, *Barics György* 20, *Szekeres György* 40, *Kelenfy György* 6, *Borbás Ferenc* 20, *Gozó József* 10, *Nagy*

József 20, *Mátyas János* 20, *Varga Kati* 24, *Bence Máté* 20, *Bence János* 20, *Balázs Ferencné* 20, *Gergő Józsefné* 10, *Balog Jánosné* 60, *Kovács József* 20 fill., *Bence Ádám* 1 kor. Összesen: 80 kor. 74 fill.

Rézbányay János gyűjtőívén: *Rézbányay János* 20 kor. Összesen: 20 kor.

Csarsch Jenő gyűjtőívén: *Csarsch Jenő* 10, *Rappai Ignác* 10, *Dömján Izor* 10, *Gebhardt Ferenc* 5, *Mayer Károly* 4, *Eibach Emil* 5, *Molnár Kálmán* 5, *Höbbling Viktor* 10, *Piacsek Virgil* 10 kor. Összesen: 69 korona.

Buday Dezső gyűjtőívén: *Dragonescu Titus* 2, *Buday Dezső* 3, *Buday Béla* 1, *Buday Beláné* 1, ifj *Buday Béla* 1, dr. *Buday László* 1, *Buday Tekla* 1, *Buday Klárka* 1, *Buday Jolánka* 1, *Buday Margit* 1, dr. *Kelemen Mihály* 1, *Horváth Bözsike* 1, *Horváth Irma* 1, *Horváth Margit* 1, *K. G. I.*, *Kerese Böske* 1, *Horváth Antal* 10, *Horváth Antalné* 10, *Wager Alajos* 1, *Koharits N. János* 2, *Sch. I.* 1, *Trixler Aladár* 10, *Kovács Antal* 5, *Drazenovits Jenő* 1, *Szex N.* 2 kor. *N. N.* 60 fill. Összesen: 61 kor. 60 fillér.

Aidinger János gyűjtőívén: *Aidinger János* 10 kor. Összesen: 10 kor.

Cirer Elek gyűjtőívén: *Cirer Elek* 10 kor. Összesen: 10 kor.

Blaskovich István gyűjtőívén: *Blaskovich István* 10, *Balog Károly* 5, *Pilch Antal* 3, *Rökk Gyula* 2, *Tóttösy Béla* 2, *Graff Károly* 2, *Zsabokrszky Ferenc* 2, *Kaufmann Nándor* 2, *Holics Gyula* 2, *Ciglányi Béla* 2, *Varga Nagy István* 2, *Nábrácky Lajos* 2, *Angyal Pál* 2, *Hardy Sándor* 2, *Dulánszky F.* 2, *Leipzig Antal* 2, *Szarka Ferenc* 2, *Szendrődy Dénes* 2, *Kotsis János* 2, *Pilch József* 2, *Horváth József* 1, *Szabó Lajos* 1 kor. Összesen: 54 korona.

Dischka Győző gyűjtőívén: *Dischka Gy.* 10, *Kindl József* 20, *Péter János* 10, *Dr. Wurster József* 50 kor. Összesen: 90 kor.

Döbrössy Alajos gyűjtőívén: *Hradek Károly* 20, *Schultz Imre* 10, *Cséfay Flórián* 6, *Bater János* 6 kor. Összesen: 42 kor.

Fekete Mihály gyűjtőívén: *Fekete Mihály* 5, *Fekete Mihályné* 5, *Fekete Irma* 2, *Szinkovich Károly* 2, *Szinkovich Károlyné* 2, *Szinkovich Etuska* 1, *Szinkovich Pongrác* 1, *Szinkovich Loránt* 1, *Fekete Jenő* 2, dr. *Krasznay Miklós* 2, dr. *Aronffy Rókus* 2, dr. *Mül-*

ler Sándor 2, *Reeh György* 2 kor. Összesen: 30 korona.

Dr. Hanuy Ferenc gyűjtőívén: dr. *Hanuy Ferenc* 5 kor. Összesen: 5 kor.

Hartl Ferenc gyűjtőívén: *Szigriszt Lajos* 2, *Böbel Ferenc* 2, ifj. *Scholz Antal* 4, *Schlauch Imre* 4, *Höfller János* 4, *Auber Gyula* 2, *Siptár János* 2, *Ratkovics Ferenc* 4, *Braindi Mihály* 2, *Dobszay Antal* 2, *Putzer Antal* 2, *Első pécsi temetkezési intézet* 5, *Hartl Ferenc* 5 kor. Összesen: 42 korona.

Incédy Dénes gyűjtőívén; *Zirci apátság* 100, *Zirci konvent* 50, *Pécsi ciszt. rendház* 50 kor. Összesen: 200 kor.

Dr. Jobszt László gyűjtőívén: dr. *Jobszt László* 20, özv. *Ferency Istvánné* 2, *Jobszt Lászlóné* 4, *Jobszt Mártha* 1, *Ferency Andor* 2, *Jobszt Imre* 1 kor. Összesen: 30 korona.

Kammerer Ferenc gyűjtőívén: *Discretio* 20, *Kammerer Ferenc* 10 korona. Összesen: 30 korona.

Károly Ignác gyűjtőívén: *Károly Ignác* 5, *Horváth Mihály* 2, *Antal György* 2, *Gruzing Ferenc* 2 korona. Összesen: 11 kor.

Dr. Kelemen Mihály gyűjtőívén: *Buday Béla* 10, özv. *Kelemen Gyuláné* 2, *Kelemen Gyula* 1, dr. *Kelemen Mihály* 20, *Rang Nándor* 10, *Saághy Ferenc* 4 kor. Összesen: 47 korona.

Magenheim József gyűjtőívén: *Magenheim József* 18, özv. *Matuskovich Istvánné* 2, *Simon Lajos* 2 korona. Összesen: 22 korona.

Pataky Lucidus gyűjtőívén: *Irgalmas rendház* 20, *Pataky Lucidus* 20, dr. *Schick Jácint* 10, *Lyuba N.* 5, *Németh Adolf* 2, *Fehér Szilárd* 5, *Hirsch Dezső* 2, *Schlauch Imre* 2 kor. Összesen: 66 kor.

Pozsgay József gyűjtőívén: *Pozsgay József* 50 kor. Összesen: 50 kor.

Sável Kálmán gyűjtőívén: *Sável Kálmán* 20, *Saághy Vince* 4, *Bozay Pongrác* 2, dr. *Simon József* 2, *Gsiger Dezső* 2, *Göbel Gyula* 2, *Koszer János* 5, dr. *Dobi Imre* 1, *Lengváry Lajos* 1, *Kerese Miklós* 2, dr. *Gyenes József* 2, dr. *Rákosi Imre* 2, dr. *Jellachich István* 2, dr. *Zánkay Aladár* 2, *Módy Béla* 2, *Kriegl Nándor* 1, *Declava Ignác* 1 *Zánkay Lajos* 2 kor. Összesen: 55 kor.

Sey László gyűjtőívén: *Lórenc Gusztávné* 10, *Jeszenszky Lajos* 10, *Nagy Jenő* 10, *Koharits Károly* 5, *Kisasszony Géza* 5, *Bolgár Tivadar* 2, *Pintér János* 2, *Bárec Jó-*

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Zsinkó István emléke.

Irta: *Bitter Illés*.

Egy évvel ezelőtt történt. A halála évfordulóján (jan. 23.) a jóság erejétől meghielt kegyelet panaszosan, szomorúan siratta azt az áldott embert, ki — míg élt — a szegényeknek istápolója, a szomorúaknak vigasztalója, mindnyájunknak gyönyörűsége volt. Áldozatkészsége, jóságos szíve a szeretet hősvé tették őt, ki önként lett szegényné, hogy másokat gazdagítson; ki örömmel mondott le a világnyújtotta kincsekről, hogy felszárítsa boldogtalan embertársainak keserű könnyeit.

Sajátságos! Mások is tesznek jót; mások is, tán többet is, tán feltünőbbben is hoznak áldozatot az emberszeretet nevében, irgalmasságuk mégsem fészkeli úgy bele magát a szív mélyébe, mint ezé a feledhetetlen, nagy emberé, ki pedig ugyancsak került a nyilvánosságot, ugyancsak féltve őrizte jótékonyágának titkát az emberek előtt. Mások philanthropiája is izgalomba hozza a lelkünket, imponáló hatalmával felriaszt, de csak pillanatra, tán csak addig, míg a fecske szárnya az ér vize fölött elsuhan; *Zsinkó* jósága oda tapadt az emlékezetünkhöz szeliden és mélyen, mint a végtelen ég kékje az ősvizeknek nyugodt tükrére. Miért?

Ő nem a mai kor divatos humanizmusával gyakorolta a jót, hanem az isteni irgal-

masság résztvevő érzésével, mely átálja az emberi tekintetet és a szentség glóriájával fonja körül a halandó ember homlokát.

Soha sem tudta a balkéz, mit csinál a jobb: szemei mindig csak az eget nézték, a honnan az örök szeretet derüje mosolyog le a bús földre s megaranyozza kietlen vidékeit. Ennek az örök szeretetnek a visszafénye játszódtott a boldogultnak nemes alakján; ez tette őt is, adományait is mindenekfelett kedvesekké: az Istenért való szeretet, a mely nélkül az alamizna sem esik jól, a mely nélkül az adakozás sem szerez megnyugvást és boldogságot.

Minden jó cselekedete egy-egy véges parányát mutatta a végtelen irgalomnak, ezért oly feledhetetlen az ő könyörületessége. Jósága most is, évek múltán is azért él a valónak üde élénkségével az emberek szívében, mert volt valami benne abból, ami soha el nem mulik: az örök isteniből. Ő, mert a feledés hullámai elborithatnak hirt-nevet; sodró árjuk megronthat szépséget és szabályosságot, elmoshat színt és ragyogást, de nem érintheti létünk eszményi erejét; a mulandóság forga-tagából fényes szárnyon reszket örök idők felé énünknek égi része, a tiszta erény.

E nemes, ez égi erénynek a gondolata meghatja az emberi szívet, melyben mindig ott zsong a jónak és igaznak sejtelme s a mely még az ő sivárságában is megérzi az örök eszmék reá hulló melegét. E meghatottság aztán meghielti a lelket; mély érzések, magasan szárnyaló gondolatok kelnek életre, s e gondolatok nyomán az ihlet gyorsan muló

pillanatában maradandó emlékei fogamzanak meg az áhitatos kegyeletnek, mely lekötöni iparkodik a föld számára azt, ami az emberben nem földi: a tiszta eszménynek egy tündöklő sugarát. Nem tudunk megbékülni a gondolattal, hogy a sir sötétségében végkép kialudjék a szikra, melyet a Teremtő az ő végtelenségéből adott halandó embernek; úgy áhitja a lelkünk, hogy itt legyen velünk mindörökké, hogy bevilágítson a szürke gondok köznapi küzdelmeibe, hogy megleget árasztson ránk a kesergés szomorú éjjelén.

Ezért vágyik az ember valami különös nehézkedés varázsával azok emlékének megrögzésére, kikben ez az égi szikra tisztábban felragyog; ezért lelkesültünk egyszeriben, az első fölvetett szóra *Zsinkó* kanonok nevének a megörökítésén. Ki akarjuk ragadni nemes alakját az évek örvényéből, hogy fölmelegedjék említésére a szegény és szeretetre gyuljon az ő gondolatán a gazdag.

Áldott, sokszorosan megáldott mindaz, ki lelkesedni tudott e magasztos célért; ki szívében ápolni tudván az eszmények tisztelét, hozzájárult egy fontos ideál megvalósításához. Az első teendőnkön túl vagyunk. Gondolkozzunk a megörökítés módzatairól.

Egy félreismert csók következménye.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Irta: *Hegyháti*.

Soha többé olyan herceg, ölbévaló baba, mint *Stefike*.

A haja aranysárga, a szeme kék, az orra

szef 5, Czvingler Ferenc 1, Böbel Ferenc 5, Notter Jenő 1, Siptár Lajos 5, Ország Lajos 10, Sey László 10 kor. Összesen: 81 kor.

Szuly János gyűjtőivén: Szuly János 50, Cvetkovich Gyula 10, Tóttósy Béláné 4, ifj. Kindl József 4, Brázay Gizella 10 korona, Összesen: 78 korona.

(Folyt. köv.)

Hírek.

Pécs, 1901. jan. 22.

Műkedvelők föllépte.

Bar-Sellye, 1901. jan. 22.

Minden esztendőben, ha egyébkor nem, hát úgy új esztendő tájban szoktam kapni egy-egy »ánziks-kártyát.« *Képes*-levelező lapnak azért nem nevezem, mivel, hogy maga a legképtelenebb számárság.

Valami névtelen tisztelőm küldözgeti rajta a nyelv-öltögetéseit. (Természetes, hogy a megfelelő helyre szoktam juttatni azokat!)

Hát ez az én névtelen tisztelőm rendszeren »tisztelt című tekintetes« színigazgatónak titulálgat azon engem. Magyarázata pedig ennek az, hogy én évenként 1—2 műkedvelői előadást szoktam Farkas Tóni művezetőm segítségével betaníttatni.

Műkedvelőim mind egyszerű iparos családok tagjai. Szinre hoztunk már több népszínművet, vigjátékot. Legutóbb meg Shakespere: Szent Iván-éji álom című vigjátékát.

Aztán kulturális intézmény a helységünkben van, többé kevésbé a műkedvelők által összekomédiázott fillérekből létesült, vagy legalább is azok hozzájárulásával.

Már maga ez elég ékesen szóló bizonyíték volna a műkedvelői előadások nemes és kulturális küldetése mellett.

És én egy szikrát sem szégyeltem bevallani, hogy büszke vagyok műkedvelőimre. Soha cserben nem hagytak, soha szégyent nem hoztak a fejemre; mindig csak dicsőséget.

Az utóbbi időben Halász Dániel vándor szintársulata játszott nálunk. Jövedelme amilyen, olyan volt. Úgyan hol és mikor volt vándor szintársulat jövedelme valaha valami nagyon diányós?)

Hát bizony a vándor Thalia-papok ker-

fitos, a szája, ah az a kicsattanó cseresznye szája, definiálhatlan zamatu csókjával és az a fülbemászó, melodikus hang!

Az első látásra gondoltam valamit, a mikor másodszer láttam, már nem voltam képes gondolkodni és — megkértem.

Bolond fejjel tettem, az igaz, de hát tehetek én arról, hogy okos fejjel nem vagyok képes bolondot tenni?!

Az esküvőt három óra tűztük ki. Ez is bolond gondolat volt.

Ha most lennék abban a kellemesnek festett kellemetlen helyzetben, Istenemre, nem várnék az új asszony csókjára három hónapig.

Akkor még nem tudtam, hogy az élet rövid és a sir . . . Most már, oh igen, én, te, ő a megmondhatója, hogy mi az örök és mi a — rövid.

Valahogy félre ne értsenek, kérem, mert az már öröklött szerencsétlenségem, hogy minden szavamat azok értik félre, a kik tulajdonképen megértik és azok értik meg, a kiknek félre érteni kellene.

Menyasszonyomat az imádásig szerettem. De hogy is ne szerettem volna egy oly megenni való piskóta babát, mint az én — Stefikém?!

Aranysárga haja egy kissé sötétebb árnyalatban jobban festett volna; a szeme, szó mi tagadás benne, egy kicsinyt nagyon is kék volt; az orra, hm, bizony, inkább pisze volt, mint fitos; a szája . . . egyáltalán nem va-

déjának kereke már-már azon volt, hogy megfeneklik itt a kátyuban.

— Nossza, segítsük ki szegényeket a bajból! — adta ki a jelszót egyik jólelkű műkedvelő.

A múlt vasárnap egy három tagu bizottság keresett föl. Szónokuk meghitt egész tisztelettel, hogy az estélyi fölléptüket nézném meg én is. Egyben följánlottak az új igazgató részéről egy tisztelet-jegyet is az első sorban. (Ki mondja már most, hogy nem vagyok nagyság?!)

El is mentem a feleségemmel együtt. Mert, hogy olyan darab került színre, amit jó az asszonyoknak látni. Lukácsi Sándor népszínműve: »Az asszony verve jó.« Tanulságos, mulatságosan tanulságos egy darab. Nem sajnáltam azt a hat hatost, amit a feleségem jegyéért lefizettem.

És már most erkölcsi kötelességem, hogy az előadásról beszámoljak. Hogy én ingyen-jegygyel néztem végig az előadást, most már egy csöppet sem alteralhat őszinte kritikámban. (Vissza már úgy sem kérhetik a jegyet tőlem!)

Hát az előadás minden tekintetben elég jól sikerült. Bizonyítéka ennek Halász Dániel ur savanyu arca, amely azon az estén vidám mosolygóra derült ki.

Nincs is annál megnyugtatóbb gondolat, hogy az embernek (ha színigazgató) sem a kelléktárát, sem a kadrobját nem fenyegetik semminemű lefoglaltatási veszedelmek, holmi dühös műpártoló házi- és kosztos asszonyok részéről.

Halász Dániel ur tebát mosolygott.

De mosolygott a nagyszámu néző közönség is. A műkedvelők ep úgy, mint a szereplő színészek, kitettek magukért.

Neuman Gyula kacagtatóan pipogya Kalász Istvánja s Feller Károly Kalász Janosa minden tekintetben megállta helyét. Kramer Kálmán, mint régi ügyes műkedvelő sikerült Hiner Andrást mutatott be. Szmolin Antal énekével ért el nagy hatást. Roth Elek pedig Pilátus nótárius szerepében sokszor megkacagtatta a közönséget. Palaics Géza mint Csutka, révész, Farkas János meg mint Dudás igen mulatságos alak volt. Brenner Ferenc, Krausz Simon és Szabó István rövidke szerepeikben mi kívánni valót sem hagytak fenn.

A szereplő színészek közül kiváltak első sorban Halászné Róza. Kalász Zsófi szerepé-

lami vigasztaló jelenség házasságom borongó egén, de a mi a hozományát illeti, az teljesen kielégítő.

Az esküvő napjának előestéjén menyasszonyomnál voltam.

Stefikémnek, mint mondá, tenger dolga levén, hugának, a polgárista Mici, mulattatásával bizott meg, édes anyjával, az én leendő, szeretetre méltó anyósommal a szomszéd szobába vonult.

A belém helyezett bizalomnak tőlem telhetőleg iparkodván megfelelni, felségesen — hallgattam.

De nem úgy Mici. Hja, polgárista volt már, tehát nagy leány, a kinek igényei is vannak, már a milyenek.

— Nos, örül a hoinapnak? — kérdé pajzánul a csitri polgárista.

— Örülök, persze hogy örülök, — felelém.

— Különösek maguk, férfiak.

— Miért?

— Az eljegyzés előtt egyebet sem tesznek, csak lafatyolnak. Így lesz, úgy lesz, így szeretem, úgy imádom, mikor aztán az imádott lény kimondta azt a boldogító igent, akkor maguk egyszerre össze kamficsorodnak, még jó, ha úgy olykor-olykor szavukat hallatják.

Bevallom, sok igaz rejtett a kis polgárista szavaiban, de hogy ezt így szemembe vágta, mégis bosszantott.

Ahogy azon gondolkodtam, mint intsem

ben ő volt az egész előadás központja. Nagy rutinnal s igazi temperamentummal játszik. Szinte bámulja az ember, hogy ily tehetség, hogy kallódhatik így a vidéken. A b.-selyei hölgyek egy csinos kis virágkosárral s értékes emléktárggyal lepték meg őt az előadás alatt.

Kivalók voltak még Kapusi János és Lázár Márton.

Másnap a szintársulat elköltözött innen Pécsváradra.

r. l.

A kis bárónő.

Ki mondja, hogy az életben nincs poézis? De van!

A kis baronesse meglát egy fiatal fess jogászt, belészeret s — kész a poézis.

A kis baronesse szülei természetesen ellenzik ezt a viszonyt s a kis baronesse hajthatatlan. Mit tevék legyenek? Mit kezdjenek?

Lemondani? Ejh! — könnyű aztat ki mondani! De nem olyan könnyű megtenni. Meg aztán hova lenne a poézis?

Az apa kitagadással fenyegetőzik, a csinos kis baronesse meg mindig hajthatatlan.

Egyszer csak az a hir kerekedik szárnyra, hogy a kis baronesse válet mond a szülői aranyos kapufélfának s nyakába veszi szerelmesével a világot s azt mondja, hogy: te az enyém, én a tied, megélünk mi a jég hátán is.

A kis baronesse tanult otthon festeni, mint amateur fotografus meg épen kitűnő: a festő ecset, meg a fotografus sötét kamara majd eltart mind a kettőnk, míg az imádott valami biztos existenciát tud teremteni.

Nélkülözés, szükség, szegénység?

Ki érezi azt, mikor igazán szeret?

Aztán hogy is mondja Schiller:

Egy pár boldog hű szerelmes

Kis kunyhóban is megfér.

Ugy van biz az. És azóta a kis baronesse, meg a deli, csinos jogász együtt járja a szerelmes művészek rózsás útját a világban.

B.

Népszámlálás Frigyes főhercegnél.

Baranyamegye legelső földesuránál, Frigyes főhercegnél, Pozsonyban a napokban állították össze a népszámlálási ivatek. Az ér-

le a kis csitri szószátyárt, rajta találtam felejtteni tekintetemet.

A haja nem aranysárga, hanem észvesztően fekete; a szeme sötét, mint a csillagatlan éjszaka; az orra, szája, ah hogy én egy negyed évvel ezelőtt nem tudtam mindezt felfedezni.

— Maga igazán rossz, kiállhatatlan férj lesz, — csipegett újra Micike.

— Én rossz, kiállhatatlan? — álmélkodtam.

— Hát már elfelejtette, mivel bizta meg Stefiké.

— Hogy magát mulattassam.

— Mondhatom rettenetes módon mulattat.

— Nem tehetek róla, a szellemesség nem tulajdonom.

— Ugy látszik, a figyelmesség sem igen.

— Ahogy vesszük.

— Igazán, sajnalom szegény néném.

— Sajnálja? Egy ujjabb bók.

— A mit megérdemel az, a ki nem bókol.

— Elfogult vagyok, szolgáljon ez mentességemül.

— És ha szabad kérdeznem, mi teszi elfogulttá?

— Az öröm, hogy holnap keblemre ölelhetem a világ legszebb

— Nos, a legszebb?

— A legszebb

dekes lapok a következő adatokat tartalmazták:

1. Habsburg-Lothringen *Frigyes főherceg*, született Gross-Szelovitzban (Morvaország) 1856-ban. Anyanyelve német. Beszél még magyarul, franciául, angolul, csehül. Foglalkozása tábornok, az V. hadtest parancsnoka, nagybirtokos.

2. Habsburg-Lotharingen *Frigyes főhercegné* szül. Crouy-Dulmen Izabella hercegné. Született Dulmenben 1856-ban. Anyanyelve német. Beszél még magyarul, franciául, angolul, spanyolul.

3. *Krisztina főhercegné* szül. Krakóban 1879-ben. Anyanyelve német. Beszél még magyarul, franciául, angolul.

4. *Mária Anna főhercegné* szül. Linzben 1882-ben. Anyanyelve német. Beszél még magyarul, franciául, angolul.

5. *Mária Henrietta főhercegné* született 1883-ban Pozsonyban. Anyanyelve német. Beszél még magyarul, franciául, angolul.

6. *Gabriella főhercegné* szül. 1887-ben Pozsonyban. Anyanyelve német. Beszél még magyarul, franciául, angolul.

7. *Isabella főhercegné*, szül. 1888-ban Pozsonyban. Anyanyelve német. Beszél még magyarul, franciául, angolul.

8. *Bária Alice főhercegné*, szül. 1893-ban Pozsonyban. Anyanyelve német. Beszél még magyarul, franciául.

9. *Albrecht főherceg*, született 1897-ben Badenben. Anyanyelve német. Beszél még magyarul. Irni és olvasni nem tud.

Érdekes ebből a kimutatásból, hogy az egész főhercegi család beszéli a magyar nyelvet s ezt *elsőhelyen jelzik*.

Napirend 1901. január 23-án.

Naptár: szerda, jan. 23. — Róm. kath. B. A. eljegyz. — Prot.: Izaiás. — Görög-ke. (jan. 10.) Gergelyt — Zsidó: Sebat 3. — Nap két 7 óra 22 perckor; nyugszik 4 óra 30 perckor. — Hold két 8 óra 27 perckor reggel; nyugszik 8 óra 26 perckor este.

Időjelzés: a központi meteorológiai intézet jelentése szerint: szeles, enyhe idő és hegyenkint csapadék várható.

Színház: »Clemenceau«, dráma.

— (A polgármester állapota.)

Majorossy Imre polgármester még mindig ágybanfekvő beteg. Betegsége enyhült ugyan, de még legalább öt-hat napba kerül, míg az ágyat elhagyhatja s még azután is a szobát

— Ugyan ne ingerelje fel már annyira kíváncsiságomat. Tehát a legszebb . . .

— A legszebb sógornőjét.

— Maga hamis, elengedem a bókját.

— Az imént még . . .

— Hagyja, az imént maga szörnyen kiállhatatlan volt.

— És most nem vagyok az?

— Hát . . . hát . . . ugylátszik, most már nem — elfogult.

— Soha inkább, mint most.

— Nem értem.

— Vessen egy pillantást a tükörbe, akkor érteni fogja.

— Ne beszéljen ilyeneket, még meghallhatja valaki.

— Reményilem, holnap ilyenkor már nem magáz?

— Már hogyné.

— Ki is kérném magamnak.

— Mit?

— Hogy engem magázzon.

— Csak nem teszem?

— Miért ne? Hiszen sógornőm lesz.

— Igaz, erre nem is gondoltam.

— Tehát megígéri?

— Hm, különösen fog tetszeni, legalább eleinte.

— Tudja mit, édes Mici? Kezdjük már ma el a tegezést. Megengedi?

— Hm . . . nem tudom, mit feleljek.

— Im a kérdés a felelettel együtt —

kell öriznie pár napig. Ez idő alatt a polgármesteri teendőket *Nendtvich Andor*, árvaszéki elnök, helyettes polgármester végzi.

— (A »Nemzeti Szalon« Pécsen.)

Még csak egy nap választ el bennünket attól, hogy a »Nemzeti Szalon« megteremtőjének, *Hock János*nak kezdeményezésére Pécsen megalakult »Művészeti Egyesület« első tárlata megnyiljék a pécsi közönség előtt. *Rubovics Márk* és *Ernszt Lajos*, a »Nemzeti Szalon« tagjai, a tárlat rendezését már befejezték, a holnapi nap folyamán a katalógus összeállítására és a még egyéb szükséges munkálatok nyerneke befejezését, úgy, hogy a tárlatnak folyó évi január hó huszonnegyedikén, vagyis csütörtökön való megnyitására mi sem áll utjában. A Schapringer-féle házban a tulajdonos szivessége által e kulturális és művészeti célra átengedett hét terem zsufolásig megtelt, miután a Szalon művészei képeinek száma, a pécsi művészek hozzájárulásával, meghaladja a kétszázharmincat. Bátran elmondhatjuk, hogy az eddig a »Nemzeti Szalon« által vidéken rendezett tárlatok között a pécsi lesz a legnagyobb. A tárlaton legelső rangú festőművészeink vesznek részt s így méltán várható, hogy az teljes sikert fog elérni. A résztvevő kiváló művészek: *Sáékely Bertalan*, br. *Mednyánszky László*, *Tölgyessy Arthur*, *Katona Nándor*, *Zemplényi Tivadar*, *Kardos Gyula*, *Poll Hugó*, *Szikszay Ferenc*, *Rubovics Márk*, *Badits Ottó*, *Kaciányi Ödön*, *Késdi Kovács László*, *Edvi Illés Aladár*, *Mendlik Oszkár*, *Gellért Géza*, *Pálya Celesztin*, *Wertheimer Gusztáv*, *Perlmutter Izó*, *Feres Zoltán*, *Grünwald Béla*, *Mannheimer Gusztáv*, *Mesterházy Kálmán*, *Böhm Ritta*, *Sikorszkyné Zsolnay Julia*, *Büttner Helen*, *Bruck Hermina*. E névsorból eléggé látható, hogy a tárlaton a legjobb művészek vannak képviselve és így csakis Pécs város műpartoló közönségén mulik, hogy a tárlat anyagi tekintetben is fényes eredményre végződjék.

— (A »Pécs Baranyai Sport-Egyesület«) február hó 3-án (vasárnap)

szóltam s olyan egyetemleges csókot cuppantottam a kis polgárista kicsattanó arcára, hogy

— Ha meglátszik a helye — ingerkedett a kis kíváncsós sógornő szeméit eltakarva.

— Dehogyan látszik — felelém

— Nem ám, ugyeget.

— Mondja, hogy darázs csipte.

— Télen darázs? No maga eltalálta.

A »maga« szóért egy újabb csók volt a büntetés.

— Most már két helyen éget. Mit szóljak, ha észreveszi valaki?

— Mondja, azaz mondd, hogy egy szunyog csipett meg.

— Az ám, bajszos szunyog.

Elcsattant a harmadik csók is, és . . . hogy a következő pillanatban mi történt velem, nem tudom, de ha tudnám se árulnám el.

Másnap nem mentem — hivatalba, beteget jelentettem.

Most csak azon tűnődöm, miért is van aranyháromszög leány a világon, és ha már van, miért van annak bogárhaju polgárista huga?

De azért ne értsenek félre bájos olvasónőim, mert tetszenek tudni, ha ördög volnék, sem festeném ömagamat feketébbre, mint a minő tényleg vagyok.

Pedig nem vagyok ördög, ha fekete vagyok is.

délután 3 órakor az egyesület helyiségében (Magyar király szálló éttermében) évi rendes közgyűlést tart. Tárgyak: 1. A választmány jelentése a lefolyt évről. 2. A pénztári jelentés s a felmentvény megadása. 3. A tisztikar s a választmány megválasztása. 4. Indítványok.

— (Vizállás.) Nehány napja a folyamoknak csak a zajlása- és fagyásáról lehetett hallani, de az az enyhe időjárás, melynek kétséges kellemeit mi is éreztük tegnap, alighanem a felsővidéken is érezhető volt, mi leginkább a m. kir. földművelésügyi miniszterium vizrajzi osztályának ama legújabb letű jelentéséből tűnik ki, hogy a Duna jege a felsővidékeken megtört, a folyam zajlik, az alsóvidéken pedig a zajlás engedett. A Dráva folyó jégzajlása is csökkent. A folyam vizállása néhány centiméterrel emelkedett.

— (Rendelet a munkátlanokról.) A téli időnyre tekintettel s ama elszomorító körülményt figyelembe véve, hogy kissé tulságosan nagy numerusokat tüntetnek fel a munkanélküliekről felterjesztett statisztikai adatok számai, a m. kir. belügyminiszter most rendeletet bocsájtott ki valamennyi törvényhatósághoz, melyben elrendeli, hogy közutak tisztogatására s egyéb közmunkáknál, melyek a meglévőnél netán nagyobb munkaerőt igényelnek, a munkanélküliek közül fogadjanak fel napszámosokat. Külön méltatást nem igényel a miniszternek eme rendelete, a földolog azonban most csak az, hogy legyen is elegendő munka, hol a munka nélkül nyomorgókat alkalmazni lehet.

— (Árpádi lakodalom.) Harsogó muzsikaszóval jött a fél Árpád községe ma délelőtt Pécsre. Az ünnepi menet, melyet a község házibandája nyitott meg, egyenesen a városházára ment, a hol polgárilag egybekelt *Kriszt János Száger Annával*. A polgári kérés után ismét harsonák zengése mellett vonult végig a lakodalmas menet a Ferenciek-utcáján a Ferenciek templomába, a hol egyházilag is megáldatták frigyüket. Ezután az új pár — szépen lesütve szemüket, illő távolban egymástól — jött be ismét *Páts Hermin* fényképész műtermébe s levetette magát. Ezalatt a község visszatért a bandával együtt a siklósi-utca egyik korcsmájába, mely az árpádiak megszálló helye. Mikor pedig a fiatal pár is visszakerült, akkor kocsikra szálltak s hazahajtottak Árpádra, hogy ott amugy régi szokás szerint megüljék a nagy napot.

— (A »Pécsi Nemzeti Színház« munkás személyzete) február hó 3-án (vasárnap) a Vigadó összes helyiségeiben az országos színészegyesület ayudjialapja javára *Gergely Giza* védnöksége alatt zártkörű táncestélyt rendez. Belépti díj: Személyjegy előre váltva 1 korona, este a pénztárnál 1 korona 20 fillér Családjegy 3 személyre 3 korona. Jegyek előre válthatók mindennap a színházi pénztárnál. A zenét *Farkas Sándor* kedvelt zenekara szolgáltatja. Kezdeté este 9 órakor. A rendezőség elnöke *Nádassy József*. Főrendező *Pásztor János*. Rendezők: *Kozma István*, *Delli Lajos*, *Vágó Béla*, *Simandi József*, *Rajz Ödön*, *Nagy Dezső*, *Németh János*, *Boár József*, *Mezey Andor*, *Radó István*, *Jost Rezső*, *Jambor Gyula*, *Boross Pál*, *Kováts Kohn Géza*, *Friker Sándor*, *Paulovits István*.

— (Új gazdasági tudósító.) A m. kir. földművelésügyi miniszter *Valkó József*, szentmárton pusztai lakost Somogyvármegye szigetvári járására nézve a gazdasági tudósítói tiszttel bizta meg.

— (A mohácsi m. kir. állami polgári fiu- és leányiskola növendékei) a szegénysorsu tanulókat segélyző könyvtárak és a Vörösmarty-szobor javára február hó 2-án és 3-án, délután fél 4 órakor az intézet tornacsarnokában iskolai ünnepeket tartanak. Helyi: számozott ülőhely 1 kor. 20 fill. állóhely 80 fillér. Tekintve a nemes célt, felülízetesek köszönettel fogadtatnak. Műsor: 1. Arányi E.: Népalok; zongorakíséret mellett éneklő a fiúkar. 2. Csengey Gusztáv: Vörösmarty emléke; szavalja *Börssöny László IV. o. t.* 3. Jankovici: Mariska színházba ment (monolog); szavalja *Ceemes Jolán I. o. t.* 4. Brand E.: Népdalok; zongora-, harmonium- és népzenekar-kíséret mellett éneklő a leánykar. 5. Bán Aladár: Carmen Saeculare; szavalja *Dömötör Gyula VI. o. t.* 6. Boldini-Várad: Csipkerózsza (daljáték); zongora-kíséret mellett éneklő a leánykar. 7. Forgó Bácsi: Ferike és Terike (3 jelenet.) Személyek: A mama *Sepatz Erzsébet III. o. t.* Ferike *Ruppert Ferenc I. o. t.* Terike. *Milassin Mariska II. o. t.* 8. Rudnyánszky Gyula: A műkedvelő fotográfus (monolog); szavalja *Márton János V. o. t.* 9. Brand E.: Népdalok; zongora- és népzenekar-kíséret mellett éneklő a leánykar. 10. Éljékép. Mese: *Popper Szeréna.* Kísérete: *Fölker Janka, Volf Lujza, Milassin Mariska, Wanke Ferike.* Nagyanyó: *Kaufmann Blanka.* Unokái: *Flesch Irma, Kalma Ilona, Adler Aranka, Gyöngyösi Irén, Németh Riza.* Hofehérke: *Palugyay Lujza.* Törpék: *Bakó Ferenc, Leovits Károly, Ruppert Ferenc.*

Csipkerózsza: *Kerner Irma.* Fonó anyóka: *Stark Ida.* Királyfi: *Wanke Kálmán.* Törpe *Holländer Mór.*

— (Mégvágta magát.) *Tónics* Endre és felesége tegnap este a zuhogó esőben hazafelé mentek favágó napszából. A Zidina-környék táján aztán az ember megcsuszott a sárban s elesett oly szerencsétlenül, hogy a baltájába esett bele, mely a térdkalácson ejtett sebet. Szerencse volt még a szerencsétlenségben az, hogy közel a lakásához érte a szegény favágót a baleset. Rögtön orvost hívtak hozzá, a ki gyógykezelés alá vette.

— (Mikor az égiek kedveskednek.) Odafönt, azon a nagy darab azurontól, mely fölönk borítja patyolat felhőcsipkés takaróját, úgy látszik jól tudják, hogy mi emberek idelelt a földön, mennyire vágyódnak már a tavasz után. Tán azért történt, hogy az égiek megsajnálta bennünket s néhány zimankós, leheletfagyasztó téli nap után, tegnap egy igazi tavaszi nappal kedveskedtek nekünk. Onnan a Mecsek aljáról, lágyan fujdogált valami szokatlanul lanyha tavaszi szellő, a házak tetejéről egészen tekintélyes sugarakban csurgott alá a hólé s bár a tavaszi szellő pocsótává áztatta az utakat, az emberek mégis vidáman köpülték a sárát, mert kibékítette őket a tavaszias hévvel alátűző jó meleg nap sugar. Tavaszkor azonban még gyakoriak az esőzések s hogy teljes legyen a tél közepére varázsolt tavaszi kép, hát úgy hat óra felé megnyiták az ég csatornái, a melyekből zuhogó záporosó öntötte vizét az utcákon végig. S miután ezzel méltón be volt fejezve az előlegezett tavasz minden fény és árnyoldalával, egy darabig még üvöltött az eső kontrájaként a viharszerű szél s ma reggelre ismét tél lett,

megfagytak a vizek, a mi nem is lett volna végre legnagyobb baj, csak kissé kellemetlen volt az, hogy a tegnapi tavasz vizmaradványai ma reggelre jéggé fagytak s persze kissé orr-buktatták a piacra haladó kofákat, a serény pékinasokat, a műhelybe menő munkásokat a tejeskofákat, szóval a kora reggeli órák járó-kelőit, míg végre a házigazdák és házmesterek is felébredtek s leszórták a sikos járdákat. Hja, így van az, ha az égiek kedveskednek!

— (Egyleti estély.) A Pécs-Baranyai Sport-Egyesület február hó 1-én az egylet helyiségében (Magyar király szálló éttermében) egyleti estélyt társasvacsorával rendez. Összejövetel esti 8 órakor.

— (A megyei közutakról.) Még messze járunk a tavasztól s ha a falusi idősöknek hinni lehet, akkor nem is beszélhetünk husvét utánig erről, mert fekete karácsonyunk volt s így fehér husvétra van kilátásunk. Mindazonáltal — bár az utjavítás munkálatai a tavaszi idény teendői közé tartoznak — a szentlőrinci járásnak egy és a hegyháti járásnak két községe kérvényt intézett a vármegyéhez, a téli idény folytán megrongálódott közutainak kijavitása iránt. No hát elvégre ez a sietség nem lehet ártalmára a községeknek, bár korainak látszik is a dolog, mert így legalább kérelmükkel már a legközelebbi megyei közgyűlés foglalkozni fog s mire megjön a tavasz, mindjárt neki láthatnak megrongált közutak javításának.

— (Szaporodnak a puskák.) A központi járás főszolgabírói hivatalának fegyvertára tegnap ismét szaporodott hat darab puskával, melyet a hatóság emberei, részben vadorzással gyanúsított egyénektől, részben pedig mint adóztatás alól elvontakat, koboztak el. A fegyverek most felkerülnek a vármegyé-

helyét elfoglalva, hogy mindhárman a vörös bort szeretik — és nagyot nevetett utána.

— Nagy kópé vagy barátom! — Szólt Kázmér — fogadom, hogy az öregünkre gondoltál.

— Több mint bizonyos — erősíti Vládó az előbbi kijelentést — mert ha nem csalatkozom, önök a főnöküktől tanulták meg a vörös bort szeretni?

— Igaza van uram, bár az ő különösen erős vörösborához hozzászoknunk nehéz volt, de az akarat és kitartás mindig jó eredményre vezet.

— Nos és te kedves Vladóm — folytatja Endre — kitől tanultad meg a vörös bort inni. Mi?

— Nem akarok nőkről tárgyalni egyáltalán — és tovább evett Vládó.

Rövid csend állt be a szobába, egy ott settenkedő dongó zümmögése vegyült a percekig tartó hallgatóságba, mely időt Endre arra használta fel, hogy lábával Kázmér lábára egy gyöngye nyomást gyakorolt, mit amaz viszonzott, tudtára adandó Endrének, hogy érti őt.

— Itt a Zsófi, hallom, hogy csoszog — és kimegy a cseléd elé, Endre. Átvesszi tőle a bort és kérdőleg néz a leányra. — No?

— Onnan hoztam, honnét tetszett mondani. Már alig tudtam kivárni a bort. Ha a kisasszony nem jön ki, hát még most is várhattam volna.

— Milyen kisasszony? — kérde Endre a cselédétől.

— Hát a vendéglősné leánya. Kérdezte is kinek viszem a bort, aztán úgy nézett rám, mikor megmondtam.

— No és?

hetetlen és szavaimnak hitelt adandasz és be fogod látni, hogy minden épített légvárad romba van dülve. Azt tudom, kedves Kazmér, hogy a cvitye-utcai angyalnak a szeme varázserővel bír, de ha jóbarátom akarsz maradni és ha az önmagad javát akarod és ohajtod, mondj le minden e leányhoz fűződött eddigi gondolatidról és igérd meg azt nekem, hogy Vladimirnek így olyan hű barátja akarsz-e lenni, mint én. Mert azt láthatod, hogy ügye szivemen fekszik. Csatlakozzál hozzám és haladj velem azon az uton, mely mindkettőnköt olyan célhoz vezet, mely jövődönket biztosítandja.

— De kérek Endre, az imént azt mondtad, a magam javát ha akarom . . .

— Igen, kedves barátom, majd erre megadom a választ annak idején. Egyelőre csak annyit, hogy figyelj meg Zelen főnökünk minden eljárását és különösen ha tudod, konyerezd le az öreg Péter bácsit. Ha ez sikerült, akkor fogod osztani véleményemet és akkor meg fogsz győződni szavaim igazságáról.

Kopognak.

— Szabad! — különben siess már — kiált ki Endre. A másik percben hatalmas alak lépett be és barátságos mosolylyal arcán közeledett Kázmér felé.

— Hozott Isten kedves Vladóm. Kezet szorít vele. Különben kedves Vladimir ha megengeded, Petorszki hivataltársam — Trszky barátom és az eddig ismeretlenek szívélyes köszöntés után kézzorítással adnak kifejezést a kölcsönös szerencsének. Persze ezután következtek a mindennapi dolgok, a hivataloskodás, meg a gazdálkodás.

— Igazán Trszky ur, már azt hittem, el se jő,

háza padlására, hol több nekirozdásodott társukkal együtt várják a megszabadulás, illetve az elárvereztetés napját.

— **(A szemétszállítás.)** Többször esett már szó e mizériáról s csüggedten tettük le a tollat, mert hiába irtunk. Most azonban újból kénytelenek vagyunk megemlékezni erről. Általános panasz, hogy azok a szemetes emberek a szemét tovaszállításában épen nem udvariasak a közönséggel szemben, a mennyiben a kocsiutról öntik a kocsiába a ládák tartalmát úgy, hogy a szemétpor mind a gyalogjáró emberek szeme közé repül. No ez épen nem kellemes. Ha meg a járdáról öntik ki a ládákat, akkor meg a gyalogforgalmat tartóztatják. Így hát semmiféleképen sincsen jól. De kellene lenni módnak, hogy valamiképen mégis jó legyen a szemétszállítás.

— **(Füstölthúsrá éheztek.)** Az éjjel *Landess* Károly, légszeszgyár-utca 14. szám alatti lakos házában betörők jártak. Az udvar falán át másztak be s a füstölő-kamra ajtaját feltörve, onnan elemelték az ott talált füstölthúst és sonkákat. A káros feljelentésére a rendőrség megindította a nyomozást a betörők kipuhatolása végett.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettye vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: Folyó hó 22-én reggel 6 órakor a tettyei viztartóban 1000, az ellentartóban 1240 kbm. viz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 72 köbméternek találtatott.

— **(A Tolnai Polgári Takarékpénztár.)** rendes közgyűlését február hó 6-ik napján délelőtt 10 órakor tartja Tol-

nán az intézet helyiségében. Targysorozat: 1. Az igazgatóság jelentése a lefolyt üzletéről. 2. A felügyelő-bizottság jelentése. 3. Az 1900. évi zárszámadás előterjesztése, megállapítása és a felmentvények megadása. 4. A nyeresmények feletti intézkedés. 5. Egy igazgatósági póttag választása. 6. Egy újonnan szervezett állás javadalmazásának megállapítása. 7. A társaság fennállásának meghosszabbítása. 8. Netáni indítványok. Az egylet vagyona 1.610.253 kor.; mult évi forgalma 103.623 kor.; multévi tiszta nyeresége 31.583 korona.

— **(A plébánosok kocsisai.)** *Kosár* József, sásdi lakos, az ottani plébános kocsisa, feljelentést tett most a hatóságnál, hogy még a mult év nyarán ellopták az istállóból a zsebóráját. A nyomozást megindítván, sikerült a tettest *Rak* Mátyás, gerényesi lakos személyében kideríteni, a ki abban az időben a magyarszéki plébános kocsisa volt s mikor gazdáját a sásdi plébánoshoz vitte, meglátta a *Kosár* József óráját az istállóban s azt úgy megszerette, hogy nyomban elemelte. Ő ugyan azt mondja, hogy a saját zsebóráját odatette cserébe a helyére, de erről a káros nem tud semmit. A tolvaj kocsist feljelentették a bíróságnak.

— **(Lökötők.)** *Zsigmond* János, kiscsányi lakostól egyik közelmúlt éjjel az istállóból kihajtották két lovát, befogták a kocsiába, a kocsi felraktak egy üres hordót s különféle gazdasági eszközöket s tovább álltak vele az ismeretlen tettesek. A káros feljelentésére megindult nyomozás annyit kiderített, hogy a vak-

merő lökötést *Krizzán* (Kényes) György, fajszi illetőségű, rovottmultu egyén és egy társa követték el, kiket *Barcsig* üldöztek is, de a Dráva hidjánál nyomuk veszett. Ugy látszik, Szlavoniába szöktek.

— **(Megvert ember.)** Szalántán a napokban véres boszut állt *Borbás* György ottani lakoson két haragosa. *Bosnyák* József és *Dugália* Mátyás ugyanis meglesték este az utcán *Borbást*, s botokkal felfegyverkezve, rátámadtak s véresre verték. A megvert ember feljelentette az esetet a bíróságnál, hol most folyik a vizsgálat boszuálló haragosai ellen.

— **(A huszár köpönyege.)** *Sütő* Vince, 8-ik huszárezredbeli közlegény, egy kocsit szállított a minap *Bengéről* Pécsre. A szalántai korcsmánál megpihenvén, köpönyegét a lovakra vetette, ő maga pedig betért a korcsmába egy pohár borra. Mig azonban odabenn ivogatott, kívül a köpönyegét valami enyveskező jómádár ellopta a lovakról s elillant vele. A tolvajt most keresik.

— **(Harcias asszony.)** Egerághon ugyancsak póruljárt a minap egy ember, akit véresre vert a saját sógorasszonya. Ugy történt a dolog, hogy *Karácsony* István összeperelt *Karácsony* Jánosnéval s a harcias sógorasszony a sógorát egy darab téglával ny fejbe tisztelte, hogy azt menten elborította a vér. *Karácsony* István feljelentette az esetet, de sógorasszonya tagadja, hogy ő csak egy ujjal is bántotta volna az ő szeretett sógorát. Nyilván nem akarja a harcias asszony, hogy

pedig *Endre* barátom egyre nézegetett ki az ablakon. Nagyon, szivemből örvendek, hogy egymást megismertük, kezdé *Kázmér*.

— Hja kérem, nem tudja az ember, hogy melyikünknek lesz szüksége a másikra az életben. Mert tudja kedves *Petorszki* uram, ma már olyan rosszak vagyunk mi emberek. Az egyik ezért tör a másikra, amaz meg tudom is én miért neheztel a harmadikra és így tovább.

— Lásd *Kázmérom*, ilyen az én *Vlado* barátom. Különböztet a nők embereknek, azok még is csak tanácsosak szolgálhatnak nekünk. Nemde van valami a dologban *Kázmér* barátocskám?

— Határozottan így van

— Hagyjuk kérem ezt. De nem is értelek, miért is hozasz elő ilyen dolgokat. Van-e bibliád? Kérdé *Vladimir* ide veled. Hadd üssük el az időt.

— Kérlek szépen. Hány tucat kell? és előhoz egy vadonat új játék kártyát. Mintha a legjobb három barát ülte volna körül azt a kis gömbölyű asztalkát, oly figyelemmel, oly csendben játszottak. *Vladimir*, *Kázmér* és *Endre*. Nem is vették észre mikor a cseléd belépett és köszöntve a házigazdát a vacsorát feltalalando engedelmet kért. *Vladimir* az óráját nézi.

— Nini már negyed nyolc. Igazán mily gyorsan fut idő jó barátok társaságában. Reményilem *Petorszki* ur, fordul *Kázmér* felé *Vladimir* — lesz még többször alkalmunk így elpuffolni az unalmas délutánokat.

— Igen örvidenek, ha többször volna alkalmam így hármásban elferblizni. Nos és most haza ugye-bár?

— A kötelesség uram, a kötelesség.

— Micsoda kötelesség, már meg mit papoc — szakítja a maga kettő társalgását *Endre*, haza akarsz menni? hogyné. Ma nálam fogsz vacsorázni. Csak mintha vacsorára fel. Remélem *Vladimérem*, nem fogod háziuri ajánlatomat visszautasítani. Megmondtd hova mégysz hazulról eljöveteledkor?

— Meg. Az édes anyámnak mondtam, hogy nálam leszek.

— Most már csak azért sem fogsz haza menni. Különböztet fél nyolc elmúlt, nem is várnak már — magyarázgatott *Endre*.

Nézd, hogy pároleg a csirke comb. *Zsófi* — fordult a cselédhez — itt van két forint, hozzon a közeli vendéglőből két liter vörös bor.

— Igenis ifur.

Endre és két társa a vacsorához ültek.

— Pardon barátim egy percre — és *Endre* kiment.

— *Zsófi*, hallja, tudja maga hol kap jó vörös bort?

— Itt a sarki zsidónál.

— *Manóba*, oda ne menjen. Hanem pár lépéssel többet tegyen s menjen el a *Soerberiné*hez. És ezután mindig onnan fog hozni nekem bort. — De oda menjen, mert holnap megkérdezem, hogy ott volt-e. Értett engem?

— Igenis ifur. Oda fogok menni.

— Aztán, ha kérdik, kinek viszi a bort, azt mondja, hogy a *Truky* urnak. Érti?

— Igen is értem.

— No hát csak siessen.

— Igazán örvidenek — szólt *Endre* az asztalnál

a sógorán rajtaszaradjon, hogy még egy aszszony is meg tudja verni.

— **(Meglőtte a gazdáját.)** Kutas István, nagypeterdi legény a napokban kint az udvaron pucolta a gazdája puskáját, de járatlan lévén a fegyverkezelésben, nem vette észre, hogy a puska töltve van. De észrevette ezt az ugyancsak az udvaron foglalatokodó gazda, ki — nehogy a legénynek valami baja essék — sietett Kutas István felé. E pillanatban hirtelenül eldőrdült a puska, melynek lövege megsebesítette a gazda balkarját, a sérülés azonban szerencsére nem súlyos.

— **(Eltűnt száz forint.)** Hatos Sándor, magyar-egregyi lakos a napokban panaszt emelt a községi elöljáróságnál, hogy lakásának szekrényéből eltűnt kétszáz korona, jobban mondva egy darab száz bankó. A panasz folytán megindult ez ügyben a vizsgálat, mely azonban eddig eredményre nem vezetett, míg végül tegnap megtalálták a rejtélyes módon eltűnt száz bankót egy csak »Jutka néni« néven ismeretes cigányasszonynál, ki Hatosékhoz szokott mint »kis gitő« járni. A tolvaj cigányasszonyt feljelentették a bíróságnál.

— **(Adományok a népkonyhára.)** Hetyey Samuel megyéspüspök ismét szép adománnyal ajándékozta meg a jótékony nőegylet által fenntartott népkonyhát. A már egy ízben adott *eser koronát* megtoldotta még *öt száz koronával*. Szuly János ügyvéd 10 koronát adott a népkonyha céljaira; *Matuskoviits* Istvánné pedig élelmiszereket küldött.

— **(Megkéselt emberek.)** Varga községben egyik közelmúlt este véres verekedés volt. A verekedés hősei *Herke* Gábor és *Rab* Imre, vargái lakosok, kik az utcán megtamadták *Császár* Lőrinc és *Kordé* László, szintén vargái lakosokat s késsel összeszurkálták őket. A késelő embereket teljelentették a bíróságnak.

A „**Turul**» cigaretta hüvely legfinomabb valamennyi gyártmány között, az egészségre nem ártalmas. Különlegessége, hogy **a cigaretta egyszer meggyújtva, minden szívás nélkül is egyenletesen végig ég**, teljesen szagtalan és tiszta anyagánál fogva az egészségre ártalmatlan.

100 darab 36 fillér.

Kapható minden tőzsdén és minden jobb kereskedésben.

Pécsett
Engel Lajos utóda

könyv és papirkereskedésében,
postán bérmentve küldve

2000 drb **7** korona
5000 „ **15** „

Művészet, irodalom.

○ **Arany ember.** Tegnap esti számunkban jeleztük már, hogy a Mártha helyett **Aranyember** megyen. Az énekesnők betegek, gyengélkedők. Nem is csoda, ilyen időben ki volna egészséges, ilyen időben ki ne volna legalább rekedt, náthás. Aztán meg az opera személyzet pénteken, vasárnap egy-egy operát énekelt végig, hétfőn ismét opera lett volna.

Az a két opera bizony kifárasztotta őket. Mindezen okoknál fogva az **Aranyember** játszották üres ház előtt. A közönség későn értesült a darabváltozásról, aztán abban a szakadó esőben kinek lett volna kedve elmenni színházba. A színészek azonban annak a kis közönségnek is becsülettel játszottak.

Folyószám 113. Idénybérlet 113. Páratlan bérlet.

Nemzeti színház.

Ma, szerdán, január 23-án:

Francillon.

Dumas színműve.

Személyek:

Riverolles marquis	Vágó Béla
Riverolles Lucien	Rajz Ödön
Grandredon Stanislas	Füredi G.
Symeux Henry	Delli Lajos
Carillac	Németh János
Pinquet	Nádasy József
Francine de Riverolles	T. Vizváry M.
Smithné	Kende Paula
Riverolles Annette	Komlóssy Ilonka

Holnap, oszütörtökön, január 24-én:

Clemanceau

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei.

1901. január 22. délután 2 órakor

Barometer (redukált) = 772.4 mm. (emelkedő.)

Hőmérsék = - 7.0 °C.

» maximuma: 6.2 °C. } tegnapi.

» minimuma: -5.2 °C. }

Párányomás: 4.0 mm.

Relatív nedvesség: 53. %

Felhőzet: 7° Cum. NNE.

Szélirány s erő: NW. 3. —

Csapadék 24 órai: 6.2 mm. ☉

Derült, száraz, enyhe idő várható.

Dr. Czirer.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése január 22-én. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.)

A képviselőház mai ülésén *Dániel* Gábor al-elnök elnökölt.

Kola Ferenc előadó benyújtotta a szeptedi »Közvélemény« ellen indítandó sajtópörrel jelentését.

A belügyi tárca részletes költségvetését kezdték ezután tárgyalni.

Holló Lajos dr. a parlamenti reformot Szélllel szemben fontosnak és sürgősnek tartja. A kuriai bíráskodás nem öleli fel a szükséges választási reformokat. A nemzeti pártnak osztozkodnia kell a hatalomban.

Széll Kálmán kijelenti, hogy bár a függetlenségi párt helyzetéhez megfelelő a parlamenti reform sürgetése, azért nemzeti, társadalmi és kulturális szempontból még más sürgősebb feladatok is vannak.

A címet erre elfogadták.

A gyámügyi tételnél *Madarász* Imre egyszerű kezelést kíván.

Kammerer Ernő a községek segélyezését kéri.

Széll Kálmán hivatkozott a tegnapi beszédében adott válaszára.

A színügnél *Rátkay* László támadja az intendánst a nemzeti színház építése miatt. A hazai irodalom hathatósabb támogatását kéri. A vidéki színészet érdekében több áldozatot kér.

Pichler Győző dr. kimutatásokat olvas fel a nemzeti színháznak és operának a *Keglevich* alatti kezeléséről. Bizonyítja, hogy *Keglevich* mily óriási pénzbe került az államnak. Reméli, hogy *Szell* megelégtelte a pazarlást és *Keglevichet* meneszti. A kolozsvári színháznak idegenekkel építése ellen hevesen tiltakozik.

Szell Kálmán válaszában a vidéki színészet eddigi támogatására utal. A nemzeti színház deficitje a bevétel esőkenéséből származik. A kolozsvári színház létesítésénél a magyar építésszek jogos érdekeit kielégítik. A *Melzl*-féle nagyszabeni esetet tapintatlan íjnak elítélendő dolognak tartja.

A tételt elfogadták.

TÁVIRATOK.

— **A honvédelmi miniszter állapota.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Báró Fejérváry* Géza honvédelmi miniszter közérzése elég jó. Az éjjel kisebb bélgörcsök voltak, melyek orvosi beavatkozásra megszűntek; a szív működés javult, az érverés kevésbé kihagyó, a meteorizmus mérsékelt s a tápfelvétel elégséges.

— **Az angol királynő haladoklik.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Viktória* angol királynő állapota változatlan. *Most is fölöttébb válságosnak tartják állapotát.* Mikor *Vilmos* német császár a beteg szobájába lépett, a királynő megismerte unokáját, ki az orvosok kívánságára néhány perc múlva távozott a szobából, nehogy a beteg felizgassa magát.

— **Verdi nagybeteg.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Milanoból* jelentik, hogy *Giuseppe Verdi*, a nagy zeneszerző állapota aggasztó. A beteg agyában súlyos zavarok vannak.

Szerkesztői üzenetek.

„**Eltévedtem.**« (B. B.) Irányánál fogva nem való lapunkba. Megőrizzük s talán más-
hol felhasználhatja. Például a »Magyar Figaró«-nál.

Vékö. Beküldhet értük. De gyorsan, mert különben megérdemelt helyükre, a papirkosárba vándorolnak.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

200 koronát

egy lépésért.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

Chief-Office 48, Brixon-Road, London, SW.

Thierry A. gyógyszerész
vértképző és tápláló, valódi
Hämatin-pasztillái

a legmegbízhatóbb szer a vérszegénység, sápkor és ennek következtében bekövetkező betegségeknek. Ezen könnyen emészthető pasztillák használatával elkerülhető a gyomoridegeket főlizgató, bódító, nehéz vasborok használása. Minden dobozon rajta kell a készítő nevének lenni. 1 doboz franco postaküldéssel 4 korona. Az összeg előleges beküldése után azonnal küldi

Thierry A. balzsam-gyára
Pregrada, Rohits-Sauerbrunn mellett.

Pécs város háztulajdonosainak
névjegyzéke

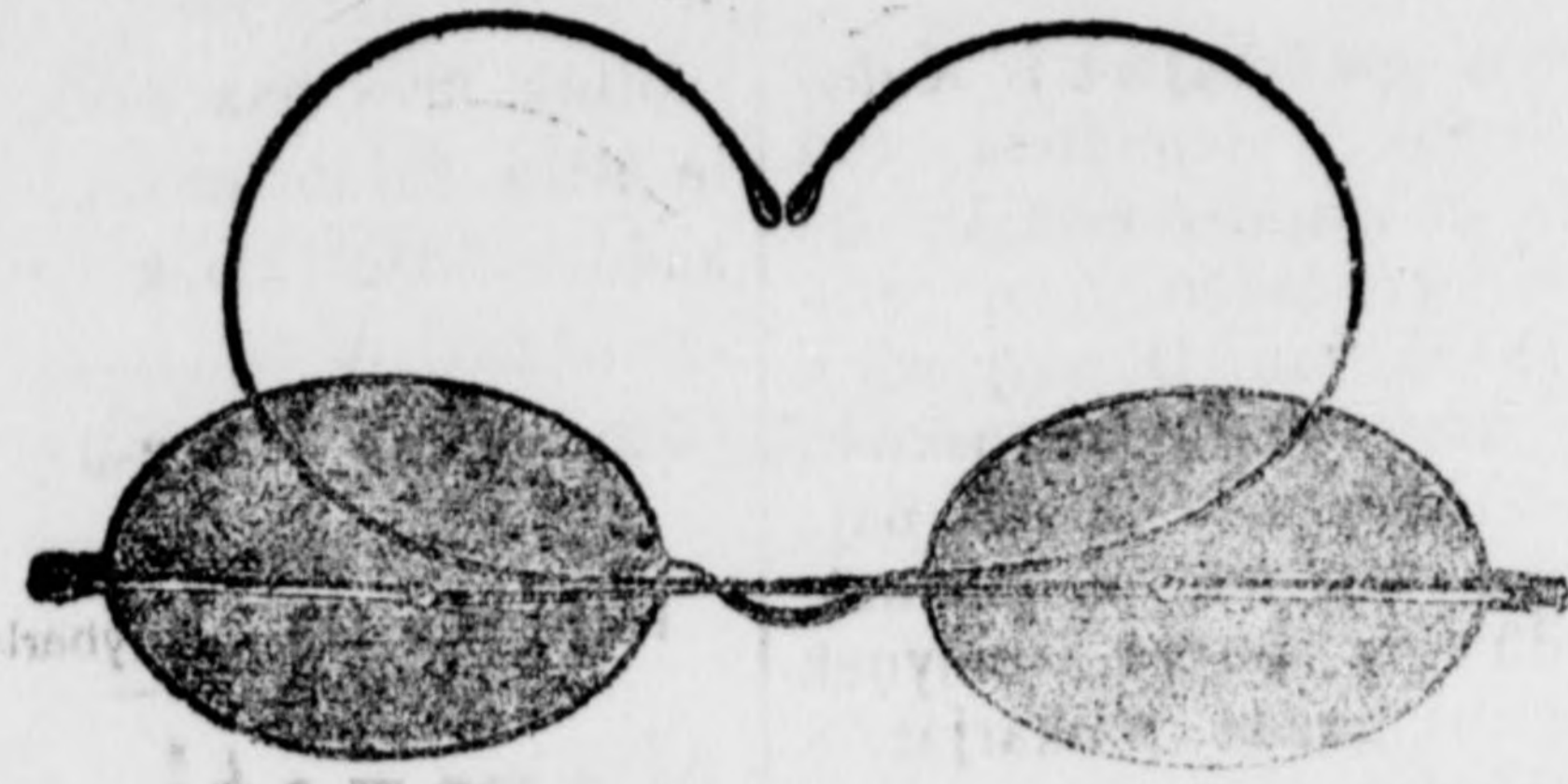
és

a pécsi szállósgazdák névjegyzéke

a helyrajzi és kataszteri számokkal, az utcák, illetve dűlök szerint.

Kapható kiadóhivatalunkban

A két kötet ára 3 korona

A szemüveg, vagy orrszorító viselőkre
nézve nagyon fontos!

Folyó évi december 1-től leszállított árak mellett.

1 szemüveg vagy orrszorító

1 ft.

1

"

"

"

Hegyi jegec-üveggel

3 "

Schönwald Imréné

Pécsett, Király-utca Hattyu-épület.

Mindennemű javítások a leggyorsabban és olcsó áron eszközöltetnek.

Hirdetések

a hirdetésbélyeg megszűnése folytán
jutányosan felvétetnek a

„Pécsi Figyelő“ kiadóhivatalában.

